

ἐν 211, σ. 222.

«Ἀπὸ τὸ ὀρθὸν σύστημα ὅλων ἐκείνων τῶν πραγμάτων, ὅπου ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπερ-
ρεσίαν τοῦ τόσον ζηλοτύπου καὶ ἀναγκαίου ἔργου τῶν Νοταρίων, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖ-
ρας καταθέτονται καὶ φυλάττονται ἢ συνθήκαις καὶ συμβιβασμοὶ τῶν ἀνθρώπων . . .».

413

1770. Φιρμάνιον σ. Ἀβδούλ Χαμητ Α', ὑπὲρ τῶν Ἀ ν α τ. Σ π ο ρ ά δ ω ν,
μνημ. ἐν 451, σ. 34 καὶ 89. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 128 καὶ 361.

414

1770. Μπουγιουρντι ἀπὸ 25 Νοεμβρ. τοῦ Χατζῆ Τζεφέρ, καπουδὰν πασᾶ,
πρὸς τοὺς προεστοὺς καὶ τὸν λαὸν τῶν Κ υ κ λ ά δ ω ν,
δι' οὗ συγχωροῦνται ὅσοι «ἐδούλευσαν τῶν Μοσχοβιτῶν τὴν ἀρμάδα», διότι «τὰ περα-
σμένα, καλὰ περασμένα» . . . «ὅμως νὰ μὴ εὔγουν πλέον ἀπὸ τὸν κύκλον τῆς ραγιαδοσύνης
τους, φυλάττοντες τὸ παλαιὸν ραγιαλίκι τους . . . καὶ νὰ καθίσετε εἰς τὸ ἐξῆς ἡσυχοὶ . . .
μένοντες ραγιαδες χασίλικοι . . .», ἐν 291, σ. 270-272.

415

1771. Συμφωνία τῆς 27 Νοεμβρίου, μεταξὺ τῶν ἐμπόρων Ἀ ν δ ρ ο υ,
ἐν 288, σ. 167-168.

« . . . καὶ ἐσυμφώνησαν, ὅτι, κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν τοῦ τόπου, ὅ,τι πρᾶγμα ἤθελεν
ἔλθει εἰς τὸ Κάστρον μὲ καῖκι, νὰ μὴν ἡμπορῇ κανένας ἀπὸ τοὺς πραγματευτὰς νὰ ἀγοράζῃ
πρᾶγμα διὰ τὸ ἐργαστήριόν του εὐθύς, ἀλλὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' οὗ κοπῇ τὸ παζάρι του, νὰ
φωνίζον ὁ κόσμος μὲ κάθε λογῆς ἐλευθερίαν καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ὅσον πρᾶγμα
ἤθελε μείνει, ὑποσχέθησαν νὰ πέρῃν κάθε ἐργαστήρι ὅσον τοῦ ἐγγίξῃ, χωρὶς νὰ ἡμπορῇ
κανένα ἐργαστήρι νὰ πέρῃν παραπάνω ἀπὸ τὸ ἄλλο . . .».

416

1772. Προσταγὴ τοῦ ρώσου ἀρχηγοῦ τοῦ Στόλου Παύλου Νέστεροβ, ἀπὸ
26 Ἰουλίου, «εἰς τὴν καντζελαρίαν τῆς νήσου Μ υ κ ό ν ο υ, καὶ εἰς
ὅλον τὸν λαόν, καθὼς τοῦ ἱεροῦ καταλόγου, ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς
κοσμικοὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους», ρωσιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ, ἀνέκδοτος,
ἐν ΓΑΚ, Φάκ. Μυκόνου 21.

« . . . κάθε ἓνας ἔχει χρέος πρῶτον νὰ φέρῃ ἐγγράφως εἰς τὸ χαρτὶ τὴν ἀγωγὴν, ὅπου
ἔχει, εἰς τὴν καντζελαρίαν, μὲ τὴν ἀναφορὰ του . . . καὶ ἡ καντζελαρία ἔχει χρέος . . .
χωρὶς ἄργηταν νὰ τὴν ἀκολουθήσουν, κάνοντάς τὴν μὲ τοὺς νόμους τοὺς συνηθισμένους
εἰς τὸ νησί σας καὶ κατὰ τοῦτο νὰ γένῃ ἡ ἐκπλήρωσις καὶ ὁπότε μὲ τέτοιον τρόπον ἤθελεν
νὰ γίνῃ ἀπόφασις, τότε κανένας, μὲ κανένα τρόπον, εἰς τὸ ἐξῆς νὰ γυρεύῃ ἄλλας κρίσεις
δὲν ἡμπορεῖ καὶ τοιούτους πονθενὰ δὲν τοὺς δέχονται, ἐπειδὴ πρὶν ν' ἀρχίσουν τὴν διαφορὰν
τους αὐτὴν, μοναχοὶ τοὺς ὑπεσχέθησαν ἐγγράφως νὰ μείνουν εὐχαριστημένοι εἰς αὐτὴν

τὴν ἀπόφασιν τῆς καντζελαρίας . . . Ἀναμεταξὺ δὲ ταῖς ἀγωγαῖς καὶ κρίσεις, ἂν ἤθελε γυρίσῃ τινὰς σας εἰς τὴν διοίκησιν τῆς καντζελαρίας, δὲν πρέπει νὰ δόσῃ πίστιν . . . αἱ τοιαῦται νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν καντζελαρίαν καὶ . . . ἡ καντζελαρία νὰ τοὺς προστάξῃ νὰ ἐκλέξουν ἐκεῖνοι, κάθε ἓνας, ἐκ μέρους του, ἀπὸ δύο ἀνθρώπους κοσμικοὺς, διὰ ἐπιτρόπους, οἱ ὅποιοι μέσα εἰς τὴν καντζελαρίαν μεταξὺ εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν προεστώτων τῆς καντζελαρίας, νὰ εἶναι μαζί τους καὶ εἰς καιρὸν ὅπου θέλει ἀκολουθήσῃ ἡ διαφορὰ, ἔχουν ἄδειαν οὗτοι οἱ τέσσαρες, νὰ καθίσουν . . . Οὗτοι οἱ ἐκλεγμένοι ἐπίτροποι εἰς αὐτὴν τὴν διαφορὰν, ἔχουν τὸ πληρεξούσιον καὶ ἡ καντζελαρία δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀποφασίσῃ εἰς ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, χωρὶς νὰ συμφωνήσῃ μὲ αὐτοὺς καὶ νὰ ἀποπληρώσῃ ἐκείνην, χωρὶς νὰ ὑπογράψουν οἱ ἐπίτροποι . . .

Πάντοτε οἱ πνευματικοὶ ἔχουν χρέος νὰ κρίνονται εἰς τὰ πνευματικὰ πρόσωπα καὶ ἀνίσως ὁ πνευματικὸς ἤθελεν ἔχει ὑπόθεσιν μὲ κοσμικόν, πρέπει νὰ κρίνονται εἰς τοὺς προεστώτας, ὅπου εἶναι ἐπάνω τῶν πνευματικῶν . . .».

417

1772. Ἐν προικοσυμφώνῳ 6 Αὐγ. Ζαγορᾶς Πηλίου,

ἐν 275, σ. 732, σημ. 17β, ὀρίζονται τὰ κάτωθι :

« . . . Εἰς περίπτωσιν ὅπου δὲν τεκνοποιήσῃ, ἢ ὁ μὴ γένοιτο ἡ θυγάτηρ μου ἀποθάνῃ, ὁ γαμβρός μου θὰ εἶναι κάτοχος καὶ κύριος τῆς προικὸς, συμφώνως μὲ τὰς συνηθείας τοῦ τόπου καὶ οὐδὲν δικαίωμα, οὔτε ἐγὼ, οὔτε τὰ τέκνα μου, ἐὰν ἐγὼ δὲν εὐρίσκομαι ἐν ζωῇ, θὰ ἔχωμεν, ὅπως παλαιόθεν, νὰ ζητήσωμεν τὴν ἐπιστροφὴν τῆς προικὸς . . .».

418

1772. « . . . κατώρθωσεν ὁ πΚ. Σαμουήλ Α', ἵνα ἐκδοθῇ βασ. διάταγμα, ἀπαγορευὼν αὐστηρῶς τὴν εἰς τὰς τῶν κληρικῶν δίκας καὶ τὴν εἰς τοὺς γάμους ἐπέμβασιν τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν, ὡς ἀνήκοντα εἰς μόνου τοῦ πΚ. τὴν δικαιοδοσίαν καὶ μηδὲν ὡς πολιτικὰ θεωρούμενα. . . », ἐν 225, σ. 158.

419

1772. Ἀναφορὰ προεστώτων κλπ. Μυκόνου πρὸς ἀρχιεπ. Σίφνου Μελέτιον,

περὶ ἀπαλλαγῆς των ἀπὸ τῶν παρανόμων «δοσιμάτων», ἐν 141, Α', σ. 232–234.

420

1773. Προνόμια ὑπὲρ Κυδωνιῶν τῆς Μ. Ἀσίας, περιληπτικῶς, ἐν 316, σ. 20–21.

421

1773. Φιρμάνιον σ. Μουσταφᾶ Γ', ρυθμίζον τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν μελῶν ἐκάστου ἐσναφίου,